

■ Πρὸς «ἀνψουῶντας», ἀείποτε «ὀλιγορωῶντας» καὶ οὐδέποτε «ἀποτολμῶντας»

Τὸ προσκύνημα τοῦ Πάπα στὴν Ἑλλάδα καὶ ἡ «προσκύνησις» τοῦ «Θηρίου-Πάπα»(*)!...

«Περὶ τῶν κοινωῶντων τοῖς ἀκοινωῶντοις»

α. Ἐνδεικτικὰ ἐρωτήματα

ΤΟΝ παρελθόντα Μάρτιο, ἐπικειμένης τῆς προσκυνηματικῆς ἐπισκέψεως τοῦ Πάπα Ἰωάννου Παύλου Β΄ στὴν Ἑλλάδα, εἶχαμε ἀπευθύνει πρὸς τοὺς ἀνψουῶντας καὶ ἐξεγειρομένους ἀδελφούς μας τοῦ Νέου Ἡμερολογίου τὰ ἐξῆς ἐνδεικτικὰ ἐρωτήματα, προκειμένου αὐτοί, οἱ ἐν Καινοτομία Ἄντι-παπικοί, νὰ ἐξέλθουν ἀπὸ τὴν «σύγχυσι» καὶ νὰ ὀδηγηθοῦν σὲ ἕναν γονιμότερο προβληματισμό:

1. Ἐὰρ γε, ὅσοι διαμαρτύρονται τώρα γιὰ τὴν ἔλευσι τοῦ Πάπα ἀγνοοῦν, ὅτι ἡ Ἐκκλησιαστικὴ τους Διοίκισις εὐρίσκειται σὲ «κοινωνία» μὲ τὸν Πάπα ἀπὸ τοῦ 1965, ὁπότε «ἤρθησαν» (;) τὰ ἐκατέρωθεν ἀναθέματα;...

2. Ἐὰρ γε, ἀγνοοῦν ὅτι οἱ Ποιμένες τους εὐρίσκονται

σὲ «κοινωνία» μὲ τὴν αἵρεσι τοῦ Οἰκουμενισμοῦ ἐπισήμως τουλάχιστον ἀπὸ τοῦ 1948, ὅταν συμμετεῖχαν στὴν ἴδρυσι τοῦ «Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν»;...

3. Γιατί δὲν διεμαρτυρήθησαν ποτὲ τόσο δυναμικὰ γιὰ τὴν ἐνεργὸ (μάλιστα σὲ πανορθόδοξο ἐπίπεδο) σύμπραξι τῆς Ἡγεσίας τους στὴν μακροχρόνια διαδικασίᾳ τῆς ἀπο-ορθοδοξοποιήσεώς των διὰ μέσου τῆς Οἰκουμενικῆς Κινήσεως;...

4. Γιατί τηροῦσαν σιγὴν θανάσιμον ἔναντι τῶν ἀλλεπαλλήλων Βαρυτάτων Προσβολῶν τῆς Ὁρθοδοξίας ἀπὸ τοὺς Οἰκουμενιστὰς Ποιμένας των;...

5. Ποιὸ εἶναι τὸ μῆζον: ἡ ἔλευσις τοῦ Πάπα σὲ μία ὀρθόδοξη χώρα (ὡς «φυσικὴ» καὶ «ἀναγκαία» συνέπεια τῆς συμμετοχῆς καὶ τῆς Ἑλλάδος στὸν Οἰκουμενικὸν Διάλογο) ἢ ἡ προσφορὰ θυμιάματος στὸ «εἶδωλο» τοῦ Πάπα λ.χ. κατὰ τὴς λειτουργικῆς συμπροσευχῆς σὲ ἐπίπεδο κορυφῆς στὸ Βατικανὸ καὶ στὸ Φανάρι;...

β. Διαφωτιστικὲς ὁμολογίες

Τελικά, ὁ Πάπας ἐπραγματοποίησε τὸ προσκύνημά του στὴν Ἑλλάδα (4-5.5.2001) καὶ ἅπαντες οἱ εὐρισκόμενοι ἐν Καινοτομία Ἄντι-παπικοί (Νοσημερολογῆτες,

«Θεοδρομίτες», Ἄγιορείτες, Ὀργανωσιακοὶ κλπ.), προέβησαν ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ στὶς ἐξῆς ἀρκούντως **διαφωτιστικὲς ὁμολογίες**:

1. *«Ἡ ἐπίσημη ὑποδοχὴ τοῦ Πάπα... συνιστᾷ ἐπίσημη ἀναγνώριση τοῦ Παπισμοῦ».*

2. Ὁ Πάπας ἐπέτυχε *«τὴν ἔργω καὶ λόγῳ ἀναγνώριση τοῦ Βατικανοῦ ὡς Ἐκκλησίας, καὶ τοῦ ἰδίου ὡς ἐπισκόπου Ρώμης, ἀπὸ τὴν ἀρνούμενη ὡς σήμερα νὰ τὸ κάνει ἡγεσία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».*

3. Ὁ Ποντίφικας κατώρθωσε οὐσιαστικὰ *«νὰ κατοχυρώσει ἐν τοῖς πράγμασι καὶ νὰ προβάλλει παγκοσμίως ἀπὸ τὰ ΜΜΕ τὴν οἰκουμενικὴν ἀναγνώριση ἀπὸ τοὺς Ὀρθοδόξους»*, οἱ ὁποῖοι τελικὰ ἀνεδείχθησαν αὐτοβούλως *«Καταλύτες Μιάς Ἀθέμιτης Πολιτικῆς».*

4. Ἡ *«θρησκευτικὴ ὑποδοχὴ»* ἦταν ἓνα *«τεράστιο ἱστορικὸ πνευματικὸ σφάλμα»*, ἀποτελεῖ *«διεθνῆ νομιμοποίηση ἀπὸ πλευρᾶς μας τοῦ Πάπα»* καὶ *«Συνοδικὴ νομιμοποίηση τοῦ Πάπα ἐρήμην τῆς Ἱ. Σ. Ι.».*

γ. Καὶ ἄλλες διαπιστώσεις

Ἄλλὰ, οἱ ἐν Καινοτομίᾳ Ἀντι-παπικοὶ ἀδελφοί μας, μὲ ὑπερβάλλοντα πράγματι ζῆλο, προέβησαν καὶ σὲ ἄλλες διαπιστώσεις:

1. *«Ἡ θεοβράβευτη ἀντίσταση τῶν θεοφωτιστῶν Ἀγίων ἀποκρῦχθηκε στὴν πράξη. Ἡ ἀγρυπνοῦσα συνείδηση τοῦ μικροῦ ποιμνίου ἀφέθηκε στοὺς ὄνειδισμοὺς τῶν ὄνειδίζόντων τὴν θεοσέβεια. Ὁ ἀπληροφόρητος πολλῶν κόσμος διδάχθηκε τὸν ἀντορθόδοξο ψευδαγαπισμὸ ὡς πεμπτούσια χριστιανικῆς ζωῆς καὶ τὴν ἰσοπεδωτικὴν ἄμβλυνσι τῶν ὀρθοδόξων κριτηρίων».*

2. *«Τιμώντας (μὲ ὅποιονδήποτε τρόπο) τὸν πάπα ἀτιμάζουμε τοὺς ἁγίους (πὺ ἀγωνίσθησαν ἐναντίον του), ἀμνηστεύουμε καὶ διαγράφουμε τὶς καινοτομίες καὶ τὶς πράξεις του, διαφωνοῦμε μὲ τὴν πίστη αἰώνων, (προσβάλλουμε καὶ) καταστρέφουμε ὅ,τι πάντοτε καὶ ὑπὸ πάντων ἐπιστεύθη».*

3. Ἡ ἀπόφασις ὑποδοχῆς τοῦ Πάπα *«ἀμβλύνει τὸ ἐκκλησιαστικὸ αἰσθητήριον καὶ κριτήριο ὡς πρὸς τὴν ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων καὶ τῶν αἱρετικῶν καὶ ἀποτελεῖ βαρυτάτη παράβαση τῆς εὐαγγελικῆς διδασκαλίας καὶ τῶν ἱερῶν κανόνων».*

4. Ἡ ὑποδοχὴ τοῦ Πάπα σημαίνει *«διαγραφή τῆς Παραδόσεως πὺ ἀπορρίπτει κάθε σχέση μὲ τὸν Πάπα».*

5. Ἡ ὑποδοχὴ αὐτοῦ τοῦ *«νέου θρησκευτικοῦ πλανητάρχου»*, ὁ ὁποῖος ταυτίζεται μὲ τὸ *«Θηρίον τῆς Ἀποκαλύψεως»*, σημαίνει προσκύνησιν τοῦ *«Θηρίου»* καὶ ἄρνησιν τοῦ *«ἐσφαγμένου Ἀρνίου»* καὶ ἐγείρει τὸ ἀγωνιώδες ἐρώτημα: *«Μὲ τὸ Ἀρνίον ἢ μὲ τὸ Θηρίον; Μὲ τὸν Χριστὸ ἢ μὲ τὸν Πάπα;».*

δ. «Τοῖς κοινωνοῦσιν ἐν γνώσει»

Ἡ ἐπίσκεψις λοιπὸν τοῦ Πάπα, συνετέλεσε αἰφνιδίως σὲ μία πολυδιάστατη πῶσι Πίστεως τῆς Καινοτομοῦ Ἐκκλησίας τοῦ Νέου Ἡμερολογίου ἐν Ἑλλάδι:

στην **«ἀναγνώριση τοῦ Παπισμοῦ»**· τὴν **«ἀμνήστευση»** τῆς αἵρέσεως· τὴν **«διαφωνία»** μὲ τὴν Παραδοθεῖσα Πίστι· τὴν **«συνοδικὴ νομιμοποίηση τοῦ Πάπα»**· τὴν **«ἀποκήρυξη»** καὶ **«ἀτίμωση»** τῶν Ἀγίων· τὴν **«καταστροφή»** καὶ **«προσβολή»** τῆς διαχρονικῆς Πίστεως· τὴν **«βαρυτάτη παράβαση»** τοῦ Εὐαγγελικοῦ καὶ Κανονικοῦ Νόμου· τὴν **«διαγραφή τῆς Παραδόσεως»**· τὴν **«προσκύνηση»** τοῦ **«Θηρίου-Πάπα»!**...

Καὶ βεβαίως, **«τὰ κυριολεκτικῶς διαδραματισθέντα»** εἶναι καὶ ὀλίγα καὶ πρόσφατα, διότι ἐντεῦθεν τοῦ 1920 ἔχουν δυστυχῶς συμβῆ **ἀναρίθμητα ἄλλα** καὶ ἀσυγκρίτως **σοβαρώτερα** καὶ μάλιστα σὲ **πανορθόδοξο** ἐπίπεδο καὶ κατόπιν **πανορθόδοξων** ἀποφάσεων...

Ἐπισημαίνεται ἐπισημάνθηκε (ἔστω καὶ ἀργὰ...), ὅτι **«μὲ τοὺς οἰκουμενισμοὺς καὶ τοὺς ἐναγκαλισμοὺς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ 20οῦ αἰῶνος ἀφανισθήκαμε στὸν Πόντο καὶ στὴν Μικρασία...»**· **«μετὰ τὴν οἰκουμενιστικὴ Ἐγκύκλιο τοῦ 1920 ἀκολούθησε ἡ Μικρασιατικὴ καταστροφὴ καὶ ὁ ξεριζωμός...»**.

Καὶ ὕστερα ἀπὸ τὴν **ἐκκωφαντικὴ** αὐτὴ πτώσι Πίστεως, οἱ ὀψίμως **«ἀνησυχοῦντες»**, οἱ ἀείποτε **«ὀλιγοροῦντες»** καὶ οὐδέποτε **«ἀποτολμῶντες»**, ἔχουν τὸ σθένος νὰ μᾶς **«καθ-ψυχάζουν»**:

«Τὸ κάστρο τῆς Ὀρθοδόξου Ἑλλάδος δὲν ἔπεσε... Ὑπέστη μόνο μερικὲς ρωγμές»!...

Μήπως εἶναι καιρὸς νὰ σοβαρευθοῦμε;...

Οἱ ἐξ ὀρθοδόξων **Οἰκουμενισταί**, δηλαδὴ ὅλες οἱ ἐπίσημες Διοικήσεις, εὐρίσκονται **πανορθόδοξω ἀποφάσει** (ἀνανεωθεῖση ἐπανειλημμένως...) σὲ **διαρκῆ, βαθεῖα, πολυ-ἐπίπεδη** καὶ **ἐνσυνείδητα καλλιεργουμένην Συγκρητιστικὴ Κοινωνία** μὲ τοὺς **Οἰκουμεινιστὰς** ὄλων τῶν αἰρετικῶν Κοινοτήτων.

Τὸ εὐρύτατο πλέγμα τῶν **προγραμματισμένων** καὶ **σταθερὰ προωθουμένων** πολυειδῶν **«σχέσεων»** ὀρθοδόξων καὶ ἑτεροδόξων (καὶ ἑτεροθρήσκων...) ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς **Οἰκουμεινικῆς Κινήσεως** ἐντάσσεται στὸ σοβαρώτατο ζήτημα **«περὶ τῶν κοινωνοῦντων τοῖς ἀκοινωνήτοις»**.

Οἱ **«ἀνησυχοῦντες»** καὶ ἐν συγχύσει εὐρισκόμενοι νεοημερολογῖτες ἀδελφοί μας **πρέπει νὰ συνειδητοποιήσουν** τὴν ἀκόλουθη σωτηριολογικὴ γι' αὐτοὺς **Ἀλήθεια**: στὸ ἐξῆς ἀνήκουν στοὺς **«ἐν γνώσει κοινωνοῦντας»** μὲ τὴν αἵρεσι τοῦ **Οἰκουμεινισμοῦ**.

Τοῦτο σημαίνει, ὅτι ἡ μόνη **«σωτηρία»** τους εἶναι ἡ θεάρεστος **«Ἀποτείχισις»**, ἥτοι ἡ χωρισμός τους ἀπὸ τοὺς **Καινοτόμους** καὶ **Οἰκουμεινιστὰς**, διότι ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία διὰ τῆς **Ζ' Ἀγίας Οἰκουμεινικῆς Συνόδου** ἐκφωνεῖ ἀνάθεμα **«τοῖς κοινωνοῦσιν ἐν γνώσει»** μὲ τοὺς αἰρετικούς.

♦ Ἐφ' ὅσον ἡ **Ἀλήθεια** αὐτὴ δὲν συνειδητοποιεῖται (ἢ ἀποκρύπτεται...), ἡ **Σύγχυσις** θὰ παρατείνεται καὶ ἡ **Ὀρθόδοξος Ἐνστασις** καὶ **Ἀποτείχισις** θὰ ἀναβάλλεται μὲ ὀλέθριες συνέπειες...

➔ Βλ. **Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανοῦ**, «Ἡ Ἐπίσκεψις τοῦ Πάπα σπὴν Ἑλλάδα», Ἀθήνα 2001· **Πρωτοπρεσβυτέρου π. Γεωργίου Μεταλληνοῦ**, «Φοβία ἢ φιλαλήθεια;»- «Ἡ (πολιτικὴ) δύναμις τῆς Ἁγίας Ἱεραρχίας», ἐφημερ. **«Τύπος τῆς Κυριακῆς»**, 4 καὶ 11.3.2001, σελ. 14· **Συλλογικὴ Ἀνακοίνωσις** (Ἡγουμένων, Κληρικῶν, Καθηγητῶν), «Παγκόσμιος θρησκευτικὸς ἡγέτης ὁ Πάπας», ἐφημερ. **«Χριστιανικὴ»**, ἀριθ. 614(927)/7.6.2001, σελ. 3 καὶ 8· **Μητροπολίτου Γουμένισσης Δημητρίου**, «Καταλύτες μιᾶς ἀθέμιτης πολιτικῆς», περιοδ. **«Θεοδρομία»**, Ἰανουάριος-Μάρτιος 2001, σελ. 69-74· **Τοῦ Αὐτοῦ**, «Πριγκιπάτο καρδινάλιων ἢ Δ.Ι.Σ.», ἐφημερ. **«Χριστιανικὴ»**, ἀριθ.615(928)/21.6.2001, σελ. 8 καὶ ἐφημερ. **«Ὁρθόδοξος Τύπος»**, ἀριθ. 1418/29.6.2001, σελ. 1 καὶ 5· **Πρωτοπρεσβυτέρου Θεοδώρου Ζήση**, «Μὲ τὸ ἀρνίον ἢ μὲ τὸ θηρίον; Μὲ τὸν Χριστὸν ἢ μὲ τὸν Πάπα», περιοδ. **«Θεοδρομία»**, ἐνθ' ἄνωτ., σελ. 5-7· **Τοῦ Αὐτοῦ**, «Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος καὶ ὁ Πάπας. Τὰ παραλειπόμενα μιᾶς Ὁμιλίας», αὐτόθι, σελ. 8-52· **Ἐταιρείας Ὁρθοδόξων Σπουδῶν**-Θεσσαλονίκη, Ἐπιστολὴ Διαμαρτυρίας πρὸς τὸν Μακαριώτατον..., αὐτόθι, σελ. 161-166· **Ἱερᾶς Κοινότητος Ἁγίου Ὁρους**, «Διάγγελμα πρὸς τὸν Λαόν», Μ. Δευτέρα 27.3/9.4.2001, αὐτόθι, σελ. 115-117· **Κύριο ἄρθρον**, «Γιατὶ ὁ Πάπας ἐκλιπαρεῖ τὴν Ἐκκλησίαν μας», ἐφημερ. **«Χριστιανικὴ»**, ἀριθ. 607(920)/22.2.2001, σελ. 1.

(*) Περιοδ. **«Ὁρθόδοξος Ἐνημέρωσις»**, ἀριθ. 37/Ἰούλιος 2001, σελ. 159-160.